

ប្រភពសារធាតុសំណ

មូលហេតុសាមញ្ញបំផុត ចំពោះការពុលសារធាតុសំណក្នុងវ័យកុមារ នៅរដ្ឋមេន គឺកើតចេញពីធ្នូលីរបស់ថ្នាំលាបផ្ទះដែលមានលាយសារធាតុសំណ ។

ក្នុងមួយឆ្នាំ កុមាររបស់រដ្ឋមេន ចំនួនច្រើនជាង 300 នាក់ ទទួលបានការពុលសារធាតុសំណ ។ ធ្នូលីសំណដែលធ្លាក់នៅលើកម្រាល និងតាមរបស់ផ្សេងទៀត ដែលកុមារតែងយកដៃទៅចាប់ និងលេងប្រដាប់លេង ។ កុមារ ជាពិសេស ក្មេងដែលមានអាយុក្រោម 3 ឆ្នាំ តែងដាក់ដៃ និងប្រដាប់លេងចូលក្នុងមាត់ ។ ស្ថានភាពនេះ ធ្វើឱ្យធ្នូលីសំណ អាចចូលក្នុងរាងកាយ និងធ្វើឱ្យខូចរាងកាយរបស់ពួកគេ ដែលកំពុងលូតលាស់ ។

ធ្នូលីសំណ ពីថ្នាំលាបផ្ទះដែលមានលាយសារធាតុសំណ

នៅពេលដែលថ្នាំលាបផ្ទះដែលមានលាយសារធាតុសំណ ចាស់ទៅ ហើយប្រេះចេញពីគ្នា ធ្នូលីសំណអាចកកនៅតាមបន្ទះទ្របង្អួច និងកម្រាលផ្ទះ របស់អ្នក ។ ធ្នូលីសំណនេះ អាចនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ក្នុងរយៈពេលយូរ ។ បរិវេណផ្ទះដែលថ្នាំលាប រងការកកិតដូចជាក្របទ្វារ ក្របបង្អួច ឬសូម្បីតែកម្រាលដែលអ្នកដើរជាន់ អាចបង្កឱ្យមានធ្នូលីមានលាយសារធាតុសំណ ។

ធ្នូលីសំណ ក៏អាចចេញពីការជួសជុល និងការកែលំអផ្ទះ ផងដែរ ។ បើអ្នកខាត កោស ឬដុសបរិវេណដែលលាបថ្នាំមានលាយសារធាតុសំណ វាអាចបង្កឱ្យមានធ្នូលីសំណកើតឡើង ។ បើអ្នកធ្វើការក្នុងផ្ទះនរណាម្នាក់ ដែលលាបដោយថ្នាំលាបមានលាយសារធាតុសំណ វាអាចធ្វើឱ្យអ្នកនាំយកធ្នូលីសំណទាំងនោះចូលក្នុងឡាន និងផ្ទះរបស់អ្នក ។ រាល់ពេលដែលអ្នកនាំយកធ្នូលីសំណចូលក្នុងផ្ទះ គឺវាធ្វើឱ្យធ្នូលីសំណកាន់តែកើនឡើងនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ។

សំណពីប្រភពផ្សេងទៀត

ថ្នាំលាបផ្ទះមានលាយសារធាតុសំណ គឺជាប្រភពសាមញ្ញបំផុតដែលបណ្តាលឱ្យមានការពុលសារធាតុសំណ ។ ជួនកាល ប្រភពធ្នូលីសំណផ្សេងទៀត ក៏សំខាន់ណាស់ដែរក្នុងការបង្កឱ្យមានការពុលសារធាតុសំណ ។

ដី ជាពិសេស ដីដែលនៅក្បែរអគារចាស់ៗ ។ បើគេប្រើថ្នាំលាបដែលមានលាយសារធាតុសំណ លើជញ្ជាំងផ្នែកខាងក្រៅ កំទេចថ្នាំឬធ្នូលីសំណ អាចធ្លាក់ចូលក្នុងដីក្រុងបរិវេណជុំវិញអគារនោះ ។ ចំណុចនេះ ក៏វាអាចបណ្តាលឱ្យកើតមានការពុលសារធាតុសំណដែរ ដោយសារថា ដៃរបស់កុមារខ្លះអាចប្រឡាក់ដីនេះ រួចហើយដីប្រឡាក់ដីនេះ អាចចូលក្នុងមាត់របស់កុមារនោះ ។ ឱ្យកូនរបស់អ្នកលេងលើស្មៅ ឬលេងក្នុងប្រអប់ខ្សាច់សម្រាប់ក្មេងលេង ហើយមិនត្រូវឱ្យពួកគេ លេងលើដីផ្ទាល់ ឬគំនរដីឡើយ ។ សូមប្រើកម្រាលដុតជើង ដើម្បីការពារកុំឱ្យធ្នូលីសំណចូលក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ។ សូមអានព័ត៌មានក្នុងសន្លឹកព័ត៌មានគន្លឹះលេខ 4 **ការធ្វើតេស្តផ្ទះរបស់ខ្ញុំរកមើលសារធាតុសំណ** ដើម្បីសិក្សាអំពីរបៀបធ្វើតេស្តរកមើលសារធាតុសំណ ។

វត្តបុរាណ ឬគ្រឿងសង្ហារឹម និងប្រដាប់លេង លាបថ្នាំចាស់ៗ ។ ថ្នាំលាបណាដែលបានយកមកប្រើ មុនឆ្នាំ 1978 អាចមានលាយសារធាតុសំណ ។ ថ្នាំលាបដែលបានផលិតមុនឆ្នាំ 1950 មានលាយសារធាតុសំណច្រើនជាងគេ ។ ត្រូវប្រាកដថា វត្តបុរាណ ឬរបស់លេងលាបថ្នាំចាស់ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពល្អ (ថ្នាំមិនប្រេះ ឬរូបក) ហើយត្រូវរក្សាទុកឱ្យផុតដៃក្មេង ។

កទី ។ សារធាតុសំណចេញពីទង់ដៃដង, សំណចេញពីប្រដាប់សម្រាប់ផ្សារ ឬទុយ៉ូសំណ អាចរលាយក្នុងទឹក ។ ជីកទឹកពីក្បាលរ៉ូប៊ីណេទឹកត្រជាក់ ហើយបើកទឹកបង្ហូរចោលមួយសន្ទុះ មុនបើកដាក់កែវ ។ បើអ្នកប្រើអណ្តូងខ្លួនឯង សូមធ្វើតេស្តទឹកអណ្តូងរបស់អ្នក ។ សូមអានព័ត៌មានក្នុងទំព័រ wellwater.maine.gov ដើម្បីសិក្សាពីរបៀបធ្វើតេស្ត ។

របស់លេង និងផលិតផលផ្សេងទៀត ។ វាជាការណឹកម្រ ដែលកុមារពុលសារធាតុសំណ ដែលមានជាប់នៅតាមប្រដាប់លេង ។ អ្នកអាចបើកមើលព័ត៌មានក្នុងទំព័រ cpsc.gov ដើម្បីសិក្សាអំពីការប្រមូលរបស់លេង និងផលិតផលផ្សេងទៀតក្រលប់វិញ ។ ថ្នាំបុរាណ ឬថ្នាំឬសឈើមួយចំនួន ក៏មានលាយសារធាតុសំណដែរ ។ ហាមឱ្យកូនអ្នកប្រើថ្នាំបំប៉នសុខភាព បើគ្រូពេទ្យមិនបានណែនាំទេនោះ ។

កិច្ចការកំសាន្ត ។ កិច្ចការកំសាន្តខ្លះ អាចធ្វើឱ្យអ្នកប្រឈមជាមួយនឹងសារធាតុសំណ ។ មានដូចជា : ធ្លាក់ក្បាច់លើកែវ, ចាក់ដុំសំណសម្រាប់ទាញពន្លឺចង្រៃសន្លួច, ធ្វើគ្រាប់កាំភ្លើងសំណដោយខ្លួនឯង (សម្រាប់ច្រកក្នុងកាណុងកាំភ្លើង) ឬ ការដុសខាត់តុទូរ ។ បើកិច្ចការកំសាន្តរបស់អ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកប្រឈមជាមួយនឹងសារធាតុសំណ សូមស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពិសេសសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការកំសាន្ត ហើយបោកគក់វាដាច់ដោយឡែកពីខោអាវទូទៅ លាងសំអាតដៃដោយសាប៊ូ ហើយមិនត្រូវឱ្យកូនៗរបស់អ្នក ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងកិច្ចការនេះឡើយ ។

ការពារគ្រួសាររបស់អ្នក ។

- សូមឆែកមើលព័ត៌មានក្នុងវិបសៃត៍នេះ : maine.gov/healthyhomes
- ហៅទូរស័ព្ទទៅលេខនេះ ដើម្បីសុំដំបូន្មាន : **866-292-3474** • អ្នកប្រើ TTY សូមហៅទៅលេខ : **លេខបន្តរបស់រដ្ឋមេន 711**

